

FRA GALLERIET

Leserne har ordet

HVOR BLE DET AV ANTON?

Herr redaktør.
Jeg ble kjent med Anton i begynnelsen av 20-årene. Han var stor og kjekk, men uforsiktig under sitt arbeid på fjellet, med liten påkledning ved temperaturforandringer fra sterk varme inne til sterk kulde ute. Resultat: tuberkulose.

Han ble aldri sterk igjen. Han gikk nærmest på luffen, og av meg og andre kjente fikk han av og til noen penger i det små. Han drakk ikke.

En gang spurte han om jeg kunne hjelpe ham. Han hadde nemlig vært hos «onkel» med et barometer som tilhørte faren. Dette forfalt nå til innløsning, men han hadde ikke penger. Spørsmålet var om jeg kunne løse det inn for ham, la ham få noen kroner selv, og beholde barometeret som sikkerhet. Han ville senere løse det inn hos meg, så faren kunne få det tilbake. — Jeg gjorde dette og barometeret hang lenge hjemme hos meg.

Tiden gikk, og vi kom til våren 1940. Da møtte jeg Anton, og til min forbauselse var han i kongens klær. Jeg spurte hvordan det kunne gå for seg, jeg tenkte at han var nok smittefri, men ikke stridsdyktig. Han fortalte da at han var «stedfortreder» for innkalte til nøytralitetsvakt, og når han var ferdig for den ene, var det bare å overta for en annen. Jeg undret meg over at slikt kunne gå, men det gjorde det altså.

Nå tjente han penger, sa han, for de han var stedfortreder for betalte også en del for «jobben». Han kom inn på barometeret, som han nå ville innløse. Vi avtalte å møtes neste gang han hadde perm. Dette gjorde vi, og barometeret var påny i eierens hender.

Dette var siste gang jeg så Anton, for 34 år siden. Hvor ble det av ham, falt han på en annens post?

B. Aa.

VI SÅKALTE LANDSSVIKERE

Herr redaktør.
Sammenslutningen Krigsinvalidforbundet m.fl. har rettet en henvendelse til Stortinget fordi til valgte stortingsrepresentanter har vært tilsluttet organisasjonen — partiet Nasjonal Samling.

D. herrer i presseorganisasjonene vet meget godt at vi tidligere N.S. ikke har god-

tatt betegnelsen landssvikere, og heller ikke kommer til å godta betegnelsen landssvikere. Enda mindre kommer vi noensinne til å godta benevnelsen i Norges lover som uttrykket landssvik henspiller på.

Vi vet at vi har Norges lover på vår side, vel og merke gyldige sådanne, ikke anordninger avfattet i dølgsmål. Da aksjonene var satt i gang mot oss i rettsinstansens navn, skrev den rettslærde professor Jon Skeie bl.a. «Vi har aldri i vår historie hatt en sådan rettsløshet».

Vi vet videre at vi har folkeretten på vår side, slik den var gjeldende til den tyske okkupasjon av Norge 8. mai 1945 ble avløst av vestalliert okkupasjon. Uavhengige jurister fra nøytrale land ble forelagt det såkalte rettsoppgjør, og uttaler bl.a.: «dylika rettsuppgørelser har intet med retten i vanlig forstand å gjøre».

Når disse veletablerte pressgrupper i vårt samfunn krever endring av Grunnloven — eller evt. andre lover — for å utelukke fra landets styre to lovelig valgte stortingsrepresentanter — og mulige andre som senere hen kunne oppnå den folkets tillit å bli valgt — er dette intet mindre enn angrep på folkesuverenitetsprinsippet i vår grunnlov.

Det er berettiget å stille spørsmålet: Til fordel for hvem er det disse pressgruppene nå gjør sitt fremstøt? Videre: Hvilke standpunkt inntar flertallet av det nå sittende storting — det ett-hundreogtjende i rekken?

Jeg tror ikke at flertallet av det norske folk anser Grunnloven som «bare en gammel klisjé»

Sigurd Mytting.

NKP-ARTIKLER FJERNET FRA UB!

Herr redaktør.
Mytene er i ferd med å sprekke! Nå har et veritabelt hundeslagsmål startet opp i parti-politikken, og den ene «avsløring» følger på den annen. Under en debatt om Forsvarets stilling reiste kommunist-formann Reidar Larsen spørsmålet om folket idag kunne stole på Forsvaret. Han fikk svar i form av et motspørsmål fra Håkon Lie: Kan Forsvaret stole på det kommunistiske parti? Og dermed var det gjort! Kommunistenes stilling i 1940 ble trukket fram i lyset. Håkon Lie slo fast at de norske kommunistene fullt og helt støttet opp om det syn

(forts. fra side 5)

Nye plater...

og til slutt har man fått plassert «Deutschland-Lied». Luftwaffe-platen er av samme slag, og inneholder bl.a. sangen til den berømte Condor-Legion, som under okkupasjonen også ble sunget med norsk tekst. Videre finnes «Stuka-Lied» og «Rot scheint die Sonne». Den sistnevnte var fallskjermjegerenes spesielle sang, og ble så godt innarbeidet, at den brukes den dag i dag i Vest-Tyskland.

Marsjer i gammel stil

De foran nevnte plater har utelukkende historiske opp- tak, som er forbausende godt bevart. Men vi kan også tilby plater med innspillinger utført med moderne teknikk.

For alle som liker marsjmusikk slik den låter i god gammeldags utførelse, kan vi anbefale to plater med Das Blasorchester Max Höll, som spiller marsjer fra det østerisk-ungarske dobbeltmonarkiets dager. Her er ingen «modern military sound» eller fiks-fakserier, det brukes originale noter og blåses på gammeldags manér med gammel besetning. Flere av numrene vil være kjent, da de også ble spilt av stortyske korps.

For øvrig henviser vi til Boktjenestens annonse.

Overlat ikke til de rotløse å domme om røttenes verdi.

Moskva hadde på angrepet på Norge og Tysklands krig, inntil angrepet på Sovjet i 1941. Et syn som bl.a. kom til uttrykk i en artikkel i regjeringsorganet «Izvestija», hvor det het at Tyskland var blitt tvunget til å angripe Norge. Noen vilje til å sluss for Norge — det være seg på den ene eller den andre siden — fantes ikke innen kommunistpartiet. De norske kommunistene engasjerte seg ikke i kampen for deres sanne fedreland var angrepet av samme makt. At kommunistene er smertelig klar over de svin de har gående på skogen, illustreres kanskje best gjennom at flere artikler i NKP's hovedorgan «Arbeideren», er blitt fjernet fra Universitetsbiblioteket! Men Reidar Larsen, sa ganske riktig at det var fler som hadde gjort feil i 1940! Og også andre og viktigere dokumenter har da også «blitt borte» — godt man hadde en syndebukk å skjule seg bak! Bare synd man valgte det eneste nasjonale parti landet hadde! Ung-Nasjonalist.

Fra Folk og Lands antikvariat

BØKER OM KRIGEN I NORDEN 1940-45

Werner Fantur:

Narvik, Sieg des Glaubens. Berlin 1942. 176 s. ill. kr. 5,—
Basketaket om Narvik skildret av en som selv var med.

Kräutler/Springenschmid:

Es war ein Edelweiss... Stuttgart 1962. 484 s. ill. kr. 45,—
2. Gebirgsdivisions innsats i Norge og på Murmanskfronten.

O. Lindbäck-Larsen:

Veien til katastrofen. Oslo 1973. 112 s. ill. kr. 25,—
Forsvarets vei fra 1. verdenskrig til 9. april 1940. Et oppgjør.

Den krigshistoriske avdeling:

Krigen i Norge 1940: Sjøforsvarets nøytralitetsvern 1939-40 — Tysklands og Vestmaktenes planer og forberedelser for en Norgesaksjon. Oslo 1954. 226 s. ill. kr. 10,—

Sør-Trøndelag og nordre del av Hedmark. Oslo 1956. 220 s. ill. kr. 10,—

Operasjonene ved Kongsberg, i Telemark og i Røldal.

Oslo 1956. 226 s. ill. kr. 10,—

BILLEDBØKER OM DEN 2. VERDENSKRIG

R. Böhm/W. Haupt:

Fallschirmjäger 1939-1945. Dorheim 1971. 280 s., kr. 50,—
Med engelsk og tysk tekst.

H. Scheibert/U. Elfrath:

Panzer in Russland. Dorheim 1971. 240 s., kr. 50,—
De tyske panserenheter i øst 1941-1944. Engelsk og tysk tekst.

Alex Buchner:

Die deutsche Gebirgstruppe. Dorheim 1971. 216 s., kr. 50,—
Bergjegerenes innsats på alle fronter 1939-1945.

W. Haupt/H.Scheibert:

Die grosse Offensive 1942 - Ziel : Stalingrad. Dorheim 1972. 144 s., kr. 50,—. De fleste av optakene er i farger.

Horst Scheibert:

Panzer-Grenadier-Division Grossdeutschland. Dorheim 1970. 216 s., kr. 50,—. En divisjonskrønike i særklasse. Stort format.

W. Haupt/J. K. W. Bingham:

Der Afrika-Feldzug. Dorheim 1968. 160 s., kr. 50,—
Ørkenrottene mot ørkenrevene. Stort format.

(forts. fra side 2)

Moderne adfærdsforsk - -

menneskehedens fremtid. Vi har gjort os fri af den naturlige udvælgelse, der regulerer udviklingen af alle dyrearter. Arvelige sygdomme gives videre fra generation til generation — så udsletter vi os ikke med kernevåben, gør vi det måske mere stilfærdigt ved at undlade at erkende vor biologiske natur,

eller ved at lukke øjnene af frygt for de nære konsekvenser.

Det ville være synd, hvis menneskeheden skulle stoppes på dette tidlige trin i udviklingen, mener Lorenz, for «the missing link» mellem urmennesket og det virkelige menneske — det er os!

M. Lund

HUMØR- sveiten

Det var rettssak i det sosialdemokratiske Røre og Momsdal. Saken gjaldt en svindel, og dommeren uttaler:

— Den saksøkende part har oversendt retten en sjekk pålydende kroner 10.000. Den saksøkte part derimot, har oversendt en sjekk pålydende kroner 15.000.

Retten har allerede returnert de overskytende 5000 kroner til saksøkte, og skal nu fordomsfritt og upartisk påhøre begge parter innen den feller sin dom.

Det er verre å frykte døden enn å dø.
Konfutsius.

SI DIN MENING
I FOLK OG LAND